

ספר שמואל א'

פרק א'

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

חנה למה תבכי ולמה לא תאכלי ולמה ירע לבבך הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים.
ה' צב-אות אם ראה תראה בעני אמנתך וזכרתני ולא תשכח את אמנתך ונתתה לאמתך זרע אנשים ונתתיו לה' כל ימי חייו ומורה לא יעלה על ראשו.
עד מתי תשתכרין הסירי את ייגך מעליך?
לא אדני, אשה קשת רוח אנכי ויין ושכר לא שתיתי ואשפך את נפשי לפני ה', אל תתן את אמנתך לפני בת בליעל כי מרב שיחי וכעסי דברתי עד הנה.
לכי לשלום, ואלקי ישראל יתן את שלתך אשר שאלת מעמו.
תמצא שפחתך חן בעיניך.
עד יגמל הנער והבאתיו ונראה את פני ה' וישב שם עד עולם.
עשי הטוב בעיניך שבי עד גמלך אתו אך יקם ה' את דברו.
בי אדני חי נפשך אדני אני האשה הנצבת עמכה בזה להתפלל אל ה', אל הנער הזה התפללתי ויתן ה' לי את שאלתי אשר שאלתי מעמו, וגם אנכי השאלתהו לה' כל הימים אשר היה הוא שאול לה'.

פרק ב'

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

עלץ לבי בה' רמה קרני בה' רחב פי על אויבי כי שמחתי בישועתך, אין קדוש כה' כי אין בלתיך ואין צור כאלקינו, אל תרבו תדברו גבהה גבהה יצא עתק מפיכם כי אל דעות ה' ולו נתכנו עללות, קשת גברים חתים ונכשלים אזורו חיל, שבעים בלחם נשכרו ורעבים חדלו עד עקרה ילדה שבעה ורבת בנים אמללה, ה' ממית ומחיה מוריד שאול ויעל, ה' מוריש ומעשיר משפיל אף מרומם, מקים מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיב עם נדיבים וכסא כבוד ונחלם כי לה' מצקי ארץ וישת עליהם תבל, רגלי חסידיו ישמר ורשעים בחשך ידמו כי לא בכח וגבר איש, ה' יחתו מריביו עליו בשמים ירעם ה' ידיו אפסי ארץ ויתן עז למלכו וירם קרן משיחו.
תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממנו בשר מבשל כי אם חי.
קטר וקטירון פיום החלב וקח לך כאשר תאונה נפשך.
ישם ה' לך זרע מן האשה הזאת תחת השאלה אשר שאל לה'.
לא, כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה.
למה תעשון פדברים האלה אשר אנכי שמע את דבריכם רעים מאת כל העם אלה, אל בני כי לוא טובה השמעה אשר אנכי שמע מעברים עם ה', אם יחטא איש לאיש - ופללו אלקים, ואם לה' יחטא איש - מי יתפלל לו?
כה אמר ה': הנגלה נגליתי אל בית אבין בהיותם במצרים לבית פרעה, ובחר אתו מכל שבטי ישראל לי לכהן לעלות על מזבחי להקטיר קטורת לשאת אפוד לפני ואתנה לבית אבין את כל אשי בני ישראל, למה תבעטו בזבחי ובמנחתי אשר צייתי מעון ותכבד את בניך ממני להבריאתכם מראשית כל מנחת ישראל לעמי, לכן נאם ה' אלהי ישראל: אמור אמרתי ביתך ובית אבין יתהלכו לפני עד עולם, ועתה נאם ה': חלילה לי כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, הנה ימים באים וגדעתי את זרעך ואת זרע בית אבין מהיות זקן בביתך, והבטת צר מעון בכל אשר ייטיב את ישראל ולא יהיה זקן בביתך כל הימים, ואיש לא אכרית לך מעם מזבחי לכלות את עיניך ולאדיב את נפשך וכל מרבית ביתך ימותו אנשים, וזה לך האות אשר יבא אל שני בניך אל חפני ופינחס ביום אחד ימותו שניהם, והקימתי לי כהן נאמן כאשר בלבבי ובנפשי יעשה ובנית לי לו בית נאמן והתהלך לפני משיחי כל הימים, והיה כל הנותר בביתך יבוא להשתחות לו לאגורת כסף וככר לחם ואמר: 'ספחני נא אל אחת הפהנות לאכל פת לחם'.

פרק ג'

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

הנני.
הנני כי קראת לי.
לא קראתי שוב שכב שמואל.
הנני כי קראת לי.
לא קראתי בני שוב שכב.
הנני כי קראת לי.
לך שכב והיה אם יקרא אליך ואמרת דבר ה' כי שמע עבדך.
שמואל, שמואל.
דבר כי שמע עבדך.
הנה אנכי עשה דבר בישראל אשר כל שמעו ותצלגנה שתי אַזְנוֹ, ביום ההוא אקים אל עלי את כל אשר דברתי אל ביתו החל וכלה, והגדתי לו כי שפט אני את ביתו עד עולם בעון אשר ידע כי מקללים להם בניו ולא כהה בם, ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם.

ספר שמואל א'

שְׁמוּאֵל בְּנִי.

הַנְּנִי.

מִה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיךְ אֵל נָא תִכְחַד מִמֶּנִּי כִּי יַעֲשֶׂה לְךָ אֱלֹהִים וְכִי יוֹסִיף אִם תִּכְחַד מִמֶּנִּי דְבַר מְכַל הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלַיךְ.
ה' הוּא הַטוֹב בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה.

פרק ד'

לְמָה נִגְפָנוּ ה' הַיּוֹם לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים נִקְחָה אֶלְנֵינוּ מִשְׁלָה אֶת אַרְוֹן בְּרִית ה' וַיָּבֵא בְּקִרְבָּנוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִכַּף אִיִּבְנוּ.
מִה קוֹל הַתְּרוּעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת בְּמַחְנֵה הָעִבְרִים?
בָּא אֱלֹקִים אֶל הַמַּחְנֶה.

אוֹי לָנוּ כִּי לֹא הִיְתָה כְּזֹאת אֶתְמוֹל שְׁלֹשׁ, אוֹי לָנוּ מִי יִצְלֵנוּ מִיַּד הָאֱלֹהִים הָאֲדִירִים הָאֵלֶּה אֵלֶּה הֵם הָאֱלֹקִים הַמְּכִים אֶת מִצְרַיִם בְּכָל מִפָּה בַּמִּדְבָּר, הַתְּחַזְּקוּ וְהִיוּ לְאֲנָשִׁים פְּלִשְׁתִּים פֶּן תַּעֲבְדוּ לְעִבְרִים כְּאֲשֶׁר עָבְדוּ לָכֶם וְהִיִּיתֶם לְאֲנָשִׁים וְנִלְחַמְתֶּם.
מִה קוֹל הַהַמוֹן הַזֶּה?

אֲנִכִּי הֵבֵא מִן הַמַּעֲרָכָה וְאֲנִי מִן הַמַּעֲרָכָה נִסְתִּי הַיּוֹם.

מִה הִיָּה הַדְּבָר בְּנִי?

נָס יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי פְלִשְׁתִּים וְגַם מִגַּפָּה גְדוֹלָה הִיְתָה בְּעַם וְגַם שְׁנֵי בָנֶיךָ מֵתוּ חֲפָנִי וַיִּפְיַחֶס וְאַרְוֹן הָאֱלֹקִים נִלְקָחָה.
אֵל תִּירָאִי כִּי בֶן יְלָדָתְךָ.

גְּלָה כְבוֹד מִיִּשְׂרָאֵל כִּי נִלְקַח אַרְוֹן הָאֱלֹהִים.

פרק ה'

לֹא יֹשֵׁב אַרְוֹן אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּנוּ כִּי קִשְׁתָּה יָדוֹ עָלֵינוּ וְעַל דָּגוֹן אֱלֹהֵינוּ.

מִה נַעֲשֶׂה לְאַרְוֹן אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל?

גַּת יֹסֵב אַרְוֹן אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל.

הַסִּבּוֹ אֵלַי אֶת אַרְוֹן אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל לְהַמִּיתֵנִי וְאֶת עַמִּי.

שְׁלַחֵנוּ אֶת אַרְוֹן אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּשֵׁב לְמַקְמוֹ וְלֹא יָמִית אֶתִּי וְאֶת עַמִּי.

מִה נַעֲשֶׂה לְאַרְוֹן ה'? הוֹדַעְנוּ, בְּמָה נִשְׁלַחְנוּ לְמַקְמוֹ?

פרק ו'

אִם מִשְׁלַחִים אֶת אַרְוֹן אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֵל תְּשַׁלְּחוּ אֹתוֹ רִיקִם כִּי הִשָּׁב תִּשְׁיָבוּ לוֹ אֲשֶׁם אֲזַ תִּרְפְּאוּ וְנִוְדַע לָכֶם לְמָה לֹא תִסּוּר יָדוֹ מִכֶּם.
מִה הָאֲשֶׁם אֲשֶׁר נָשִׁיב לוֹ?

מִסְפַּר סַרְנֵי פְלִשְׁתִּים חֲמִשָּׁה טַחְרֵי זָהָב וְחֲמִשָּׁה עֶבְרֵי זָהָב כִּי מִגַּפָּה אַחַת לְכֻלָּם וּלְסַרְנֵיכֶם, וְעִשְׂיֹתָם צִלְמֵי טַחְרֵיכֶם וְצִלְמֵי עֶבְרֵיכֶם הַמְּשַׁחִיתִים אֶת הָאָרֶץ וְנִתְתֶם לְאֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל כְּבוֹד אוֹלֵי יָקַל אֶת יָדוֹ מֵעֲלֵיכֶם וּמֵעַל אֱלֹהֵיכֶם וּמֵעַל אֲרֻצְכֶם, וְלָמָּה תִכְבְּדוּ אֶת לְבַבְכֶם כְּאֲשֶׁר כְּבָדוּ מִצְרַיִם וּפְרַעַיָה אֶת לִבָּם הַלּוֹא כְּאֲשֶׁר הִתְעַלְל בָּהֶם וַיִּשְׁלַחֵם וַיִּלְכּוּ, וְעַתָּה קַחוּ וַעֲשׂוּ עֲגֻלָּה חֲדָשָׁה אַחַת וּשְׁתֵּי פְרוֹת עֲלוֹת אֲשֶׁר לֹא עֲלָה עֲלֵיהֶם עַל וְאִסְרֹתֶם אֶת הַפְּרוֹת בְּעֲגֻלָּה וְהַשִּׁיבֹתֶם בְּנֵיהֶם מֵאֲחֵרֵיהֶם הַבֵּיתָה, וְלִקְחֹתֶם אֶת אַרְוֹן ה' וְנִתְתֶם אֹתוֹ אֶל הָעֲגֻלָּה וְאֶת כָּלִי הַזֶּהב אֲשֶׁר הִשְׁבַּתֶם לוֹ אֲשֶׁם תִּשְׁיָמוּ בְּאֲרָגָז מִצָּדוֹ וְשַׁלַּחְתֶּם אֹתוֹ וְהִלַּךְ, וּרְאִיתֶם אִם דֶּרֶךְ גְּבוּלוֹ יַעֲלֶה בֵּית שְׁמֵשׁ הוּא עֹשֶׂה לָנוּ אֶת הַרְעָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת וְאִם לֹא וַיִּדְעֵנוּ כִּי לֹא יָדו נִגְעָה בְּנוֹ מִקְרָה הוּא הִיָּה לָנוּ.

מִי יוֹכֵל לַעֲמֹד לִפְנֵי ה' הָאֱלֹקִים הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְאֵל מִי יַעֲלֶה מֵעֲלֵינוּ?

הִשְׁבּוּ פְלִשְׁתִּים אֶת אַרְוֹן ה' רְדוּ הַעֲלוּ אֹתוֹ אֵלַיכֶם.

פרק ז'

אִם בְּכָל לְבַבְכֶם אַתֶּם שׁוֹבִים אֶל ה' הַסִּירוּ אֶת אֱלֹהֵי הַנִּכְר מִתּוֹכְכֶם וְהַעֲשִׂיתֶם וְהִכִּינוּ לְבַבְכֶם אֶל ה' וְעִבְדֵהוּ לְבָדוּ וַיִּצַּל אֶתְכֶם מִיַּד פְּלִשְׁתִּים.
קִבְּצוּ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל הַמְּצַפְתָּה וְאֶתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם אֶל ה'.

חֲטָאנוּ לָה'

אֵל תִּחַרֵּשׁ מִמֶּנּוּ מִזְעַק אֶל ה' אֱלֹקֵינוּ וַיִּשְׁעֵנוּ מִיַּד פְּלִשְׁתִּים.

עַד הַנְּהָ עֲזָרְנוּ ה'

פרק ח'

הִנֵּה אַתָּה זִקְנָת, וּבְנֶיךָ לֹא הִלְכוּ בְּדַרְכֶיךָ, עַתָּה שִׁימָה לָנוּ מֶלֶךְ לְשִׁפְטָנוּ כְּכָל הַגּוֹיִם.
שְׁמַע בְּקוֹל הָעָם לְכָל אֲשֶׁר יֹאמְרוּ אֵלַיךְ כִּי לֹא אֵתְךָ מְאַסּוּ כִּי אֵתִי מְאַסּוּ מִמֶּלֶךְ עֲלֵיהֶם, כְּכָל הַמַּעֲשִׂים אֲשֶׁר עָשׂוּ מִיּוֹם הָעֲלִיתִי אֶתְכֶם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה וַעֲזָבֵנִי וַיַּעֲבֹדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים פֶּן הִמָּה עֹשִׂים גַּם לָךְ, וְעַתָּה שְׁמַע בְּקוֹלִם אֲנִי כִּי הָעֵד תַּעֲיִד בָּהֶם וְהַגְּדַת לָהֶם מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלַךְ עֲלֵיהֶם.

ספר שמואל א'

כֹּה אָמַר ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל: אֲנִי הֶעֱלִיתִי אֶת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וְאֶצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד כָּל הַמַּמְלָכוֹת הַלְחָצִים אֶתְכֶם, וְאַתֶּם הַיּוֹם מֵאֲסַתֶּם אֶת אֱלֹקֵיכֶם אֲשֶׁר הוּא מוֹשִׁיעַ לָכֶם מִכָּל רְעוּתֵיכֶם וְצָרְתֵיכֶם וְתֹאמְרוּ לוֹ: 'כִּי מֶלֶךְ תִּשִּׁים עָלֵינוּ' וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ לִפְנֵי ה' לְשִׁבְטֵיכֶם וְלֹאֲלֹפֵיכֶם.

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

הֲבֵיא עוֹד הַלֵּם אִישׁ?

הִנֵּה הוּא נֶחְבֵּא אֶל הַכְּלִים.

הֲרֵאִיתֶם אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ ה' כִּי אֵין כְּמֵהוּ בְּכָל הָעָם.

יְחִי הַמֶּלֶךְ.

מֵה יִשְׁעֵנו זֶה?

פרק י"א

כָּרַת לָנוּ בְרִית וְנַעֲבֹדְךָ.

בְּזֹאת אֶכְרַת לָכֶם בְּנִקּוֹר לָכֶם כָּל עֵין יְמִין וְשִׁמְתִּיה חֲרָפָה עַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

הֲרֹף לָנוּ שְׁבַעַת יָמִים וְנִשְׁלַחָה מְלָאכִים בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל, וְאִם אֵין מוֹשִׁיעַ אֶתְנוּ וְיִצְאָנוּ אֲלֵיךָ.

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

מֵה לָעָם כִּי יִבְכוּ?

אֲשֶׁר אֵינָנו יֹצֵא אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחֲרֵי שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה לְבַקְרוֹ.

כֹּה תֹאמְרוּן לְאִישׁ יָבִישׁ גִּלְעָד: 'מִחַר תִּהְיֶה לָכֶם תְּשׁוּעָה כְּחֵם הַשֶּׁמֶשׁ'.

מִחַר נִצָּא אֲלֵיכֶם וְעִשִׂיתֶם לָנוּ כְּכָל הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם.

מִי הָאִמֵּר: 'שְׂאוּל יִמְלֶךְ עָלֵינוּ'?! - תָּנוּ הָאֲנָשִׁים וְנִמְיִתֶם.

לֹא יוֹמַת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה ה' תְּשׁוּעָה בְּיִשְׂרָאֵל.

לָכֵן וְנִלְכָה הַגִּלְגָּל וְנִחַדְשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה.

פרק י"ב

הִנֵּה שִׁמְעִיתִי בְּקִלְכֶם לְכָל אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עָלֵיכֶם מֶלֶךְ, וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵיכֶם וְאִנִּי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֵּם אֶתְכֶם וְאִנִּי הִתְהַלַּכְתִּי לִפְנֵיכֶם מִנְעֲרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, הַנְּנִי עֲנוּ בִי נִגְדָה ה' וְנִגְדָה מִשִּׁיחוֹ: אֵת שׂוֹר מִי לְקַחְתִּי? וְחִמּוֹר מִי לְקַחְתִּי? וְאֵת מִי עִשְׂקִיתִי? אֵת מִי רְצוּתִי? וּמִי מִי לְקַחְתִּי כִּפָּר וְאֲעִלִים עֵינֵי בּוֹ? וְאֲשִׁיב לָכֶם.

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

לֹא עִשְׂקִיתֶם וְלֹא רְצוּתֶם וְלֹא לְקַחְתֶּם מִיַּד אִישׁ מֵאוֹמָה.

עַד ה' בְּכֶם וְעַד מִשִּׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מִצְאֶתֶם בְּיַדִּי מֵאוֹמָה.

עַד.

ה' אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְעַתָּה הִתְיַצְבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֶתְכֶם לִפְנֵי ה' אֵת כָּל צְדָקוֹת ה' אֲשֶׁר עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֵת אֲבוֹתֵיכֶם, כַּאֲשֶׁר בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל ה', וַיִּשְׁלַח ה' אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם וַיִּשְׁבּוּם בְּמִקּוּם הַזֶּה, וַיִּשְׁכַּחוּ אֶת ה' אֱלֹקֵיהֶם וַיִּמְכְּרוּ אֶתְכֶם בְּיַד סִיסְרָא שֶׁר צָבָא חֲצוֹר וּבֵיד פְּלִשְׁתִּים וּבֵיד מֶלֶךְ מוֹאָב וַיִּלְחֲמוּ בָם, וַיִּזְעַקוּ אֶל ה' וַיֹּאמְרוּ: 'חֲטָאנוּ כִּי עֲזַבְנוּ אֶת ה' וְנַעֲבַד אֶת הַבְּעָלִים וְאֵת הָעִשְׂתֵּרוֹת וְעַתָּה הַצִּילֵנוּ מִיַּד אֲיָבֵינוּ וְנַעֲבֹדְךָ', וַיִּשְׁלַח ה' אֶת יְרֵבֶעֶל וְאֶת בְּדָן וְאֶת יִפְתָּח וְאֶת שְׂמוּאֵל וַיִּצֵּל אֶתְכֶם מִיַּד אֲיָבֵיכֶם מִסָּבִיב וַתִּשְׁבּוּ בְּטַח, וַתִּרְאוּ כִּי נֶחֱשׂ מֶלֶךְ בְּנֵי עַמּוֹן בָּא עָלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לֵי: 'לֹא כִּי מֶלֶךְ יִמְלֶךְ עָלֵינוּ' וְה' אֱלֹקֵיכֶם מִלְּכָכֶם, וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בָּחַרְתֶּם אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נִתֵּן ה' עָלֵיכֶם מֶלֶךְ, אִם תִּירְאוּ אֶת ה' וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ וְשִׁמְעַתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת פִּי ה' וְהִיתֶם גַּם אֶתֶם וְגַם הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עָלֵיכֶם אַחֲרֵי ה' אֱלֹקֵיכֶם, וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל ה' וּמְרִיתֶם אֶת פִּי ה' וְהִיתָה יַד ה' בְּכֶם וּבְאֲבוֹתֵיכֶם, גַּם עַתָּה הִתְיַצְבוּ וּרְאוּ אֶת הַדָּבָר הַגְּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר ה' עָשָׂה לְעֵינֵיכֶם, הֲלוֹא קָצִיר חֲטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל ה' וַיִּתֵּן קִלּוֹת וּמִטֵּר וַדְּעוּ וּרְאוּ כִּי רַעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עִשִׂיתֶם בְּעֵינֵי ה' לְשִׂאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ.

- _____ ל אמר _____
- _____ ל אמר _____

הַתְּפַלֵּל בְּעַד עַבְדֶּיךָ אֶל ה' אֱלֹקֶיךָ וְאֵל נְמוֹת כִּי יִסְפְּנוּ עַל כָּל חֲטָאֵתֵינוּ רַעַה לְשִׂאוֹל לָנוּ מֶלֶךְ.

אֵל תִּירְאוּ אֶתְכֶם עִשִׂיתֶם אֶת כָּל הַרְעָה הַזֹּאת אֲךָ אֵל תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי ה' וְעַבַדְתֶּם אֶת ה' בְּכָל לִבְבְּכֶם, וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי אַחֲרֵי הַתְּהוּ אֲשֶׁר לֹא יוֹעִילוּ וְלֹא יִצְלוּ כִּי תִהְיֶה הֵמָּה, כִּי לֹא יִטֵּשׁ ה' אֶת עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׂמוֹ הַגְּדוֹל כִּי הוֹאִיל ה' לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לָעָם, גַּם אֲנִי חֲלִילָה לִי מִחֲטָא לֵה' מִחֲדָל לְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי אֶתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישְׁרָה, אֲךָ יִרְאוּ אֶת ה' וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאַמֶּת בְּכָל לִבְבְּכֶם כִּי רְאוּ אֶת אֲשֶׁר הִגְדַּל עִמָּכֶם, וְאִם הִרְעוּ תִרְעוּ גַם אֶתֶם גַּם מִלְּכָכֶם תִּסְפוּ.

- _____ ל אמר _____

פרק י"ג

הִכָּה שְׂאוּל אֶת נְצִיב פְּלִשְׁתִּים וְגַם נְבֹאֵשׁ יִשְׂרָאֵל בְּפְלִשְׁתִּים.

הִגָּשׁוּ אֵלַי הָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים.

מֵה עִשִׂיתִי?

כִּי רֵאִיתִי כִּי נִפֵּץ הָעָם מְעִלִי וְאַתָּה לֹא בָאתָ לְמוֹעֵד הַיָּמִים וּפְלִשְׁתִּים נֹאֲסָפִים מִכְּמֶשׁ, וְאָמַר: 'עַתָּה יִרְדּוּ פְּלִשְׁתִּים אֵלַי הַגִּלְגָּל וּפְנֵי ה' לֹא חֲלִיתִי' וְאַתָּאֲפֵק וְאֲעֹלָה הָעֹלָה.

- _____ ל אמר _____

ספר שמואל א'

לא שמעת בקול ה' ותעט אל השלל ותעש הרע בעיני ה'.
אשר שמעתי בקול ה' ואלך בדרך אשר שלחני ה' ואביא את אגג מלך עמלק ואת עמלק
החרמתי.

ל אמר

החפץ לה' בעלות וזבחים כשמע בקול ה' הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים, כי
חטאת קסם מרי ואון ותרפים הפצר יען מאסת את דבר ה' וימאסך ממלךך.

ל אמר

חטאתי כי עברתי את פי ה' ואת דבריך כי יראתי את העם ואשמע בקולם, ועתה שא נא
את חטאתי ושוב עמי ואשתחוה לה'.

ל אמר

לא אשוב עמך כי מאסתה את דבר ה' וימאסך ה' מהיות מלך על ישראל.

ל אמר

קרע ה' את ממלכות ישראל מעליך היום ונתנה לרעך הטוב ממך, וגם נצח ישראל לא
ישקר ולא ינחם כי לא אדם הוא להנחם.

ל אמר

חטאתי עתה כבדני נא נגד זקני עמי ונגד ישראל ושוב עמי והשתחויתי לה' אלקיך.

ל אמר

הגישו אלי את אגג מלך עמלק.

ל אמר

אכן סר מר המות.

ל אמר

כאשר שפלה נשים חרבך כן תשכל מנשים אמך.

ל אמר

ל אמר

פרק טז'

עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלךך על ישראל מלא קרנך שמן ולך
אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך.

ל אמר

איך אלך ושמע שאול והרגני?

ל אמר

עגלת בקר תקח בינך ואמרת לזבח לה' באתי, וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר
תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך.

ל אמר

שלם בואך?

ל אמר

לזבח לה' באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח.

ל אמר

אך נגד ה' משיחו.

ל אמר

אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה
לעינים וה' יראה ללבב.

ל אמר

גם בזה לא בחר ה'.

ל אמר

גם בזה לא בחר ה'.

ל אמר

לא בחר ה' באלה.

ל אמר

התמו הנערים?

ל אמר

עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן.

ל אמר

שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה.

ל אמר

קום משחיהו כי זה הוא.

ל אמר

הנה נא רוח אלקים רעה מבעתך, יאמר נא אדננו עבדיך לפניך יבקשו איש ידע מנגן בכנור
והיה בהיות עליך רוח אלקים רעה ונגן בידו וטוב לך.

ל אמר

ראו נא לי איש מיטיב לנגן והביאותם אלי.

ל אמר

הנה ראיתי בן לישי בית הלחמי ידע נגן וגבור חיל ואיש מלחמה ונבון דבר ואיש תאר וה'
עמו.

ל אמר

שלחה אלי את דוד בנך אשר בצאן.

ל אמר

יעמד נא דוד לפני כי מצא חן בעיני.

ל אמר

ל אמר

פרק יז'

למה תצאו לערך מלחמה הלוא אנכי הפלשתי ואתם עבדים לשאול ברו לכם איש וירד
אלי, אם יוכל להלחם אתי והכני והיינו לכם לעבדים ואם אני אוכל לו והפיתיו והייתם
לנו לעבדים ועבדתם אתנו.

ל אמר

אני חרפתי את מערכות ישראל היום הזה תנו לי איש ונלחמה יחד.

ל אמר

קח נא לאחיך איתת הקליא הזה ועשרה לחם הזה והרץ המחנה לאחיך ואת עשרת חרצי
החלב האלה תביא לשר האלף ואת אחיך תפקד לשלום ואת ערבבתם תקח.

ל אמר

הראיתם האיש העלה הזה כי לחרף את ישראל עלה והיה האיש אשר יכנו יעשרנו המלך
עשר גדול ואת בתו יתן לו ואת בית אביו יעשה חפשי בישראל.

ל אמר

מה יעשה לאיש אשר יכה את הפלשתי הלז והסיר חרפה מעל ישראל כי מי הפלשתי הערל
הזה כי חרף מערכות אלקים חיים.

ל אמר

כה יעשה לאיש אשר יכנו.

ל אמר

למה זה ירדת? ועל מי נטשת מעט הצאן ההנה במדבר? אני ידעתי את זדנך ואת רע לבבך
כי למען ראות המלחמה ירדת.

ל אמר

מה עשיתי עתה? הלוא דבר הוא.

ל אמר

אל יפל לב אדם עליו עבדך ילך ונלחם עם הפלשתי הזה.

ל אמר

לא תוכל ללכת אל הפלשתי הזה להלחם עמו כי נער אתה והוא איש מלחמה מנעריו.

ל אמר

ספר שמואל א'

_____ ל	_____	חלילה לך כי אם ידע אדע כי כלתה הרעה מעם אבי לבוא עליך ולא אתה אגיד לך.
_____ ל	_____	מי יגיד לי או מה יענך אביך קשה?
_____ ל	_____	ה' אלקי ישראל כי אחקר את אבי בעת מחר השלשית והנה טוב אל דוד ולא אז אשלח אליך וגליתי את אונן, כה יעשה ה' ליהונתן וכה יסיף כי ייטב אל אבי את הרעה עליך וגליתי את אונן ושלחתך והלכת לשלום ויהי ה' עמך כאשר היה עם אבי, ולא אם עודני חי ולא תעשה עמדי חסד ה' ולא אמות, ולא תכרת את חסדך מעם ביתי עד עולם ולא בהכרת ה' את אבי דוד איש מעל פני האדמה.
_____ ל	_____	מחר חדש ונפקדת כי יפקד מושבך, ושלשת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל, ואני שלשת החצים צדה אורה לשלח לי למטרה, והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים ממך והנה קחנו ובאה כי שלום לך ואין דבר חי ה', ואם כה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך ה', והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה ה' ביני ובינך עד עולם.
_____ ל	_____	מקרה הוא בלתי טהור הוא כי לא טהור.
_____ ל	_____	מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם?
_____ ל	_____	נשאל נשאל דוד מעמדי עד בית לחם, ויאמר: 'שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי', על פן לא בא אל שלחן המלך.
_____ ל	_____	בן נעות המרדות הלא ידעתי כי בחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערות אמך, כי כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תכון אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא.
_____ ל	_____	למה יומת? מה עשה?
_____ ל	_____	רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מורה.
_____ ל	_____	הלא החצי ממך והלאה.
_____ ל	_____	מהרה חושה אל תעמד.
_____ ל	_____	לך הביא העיר.
_____ ל	_____	לך לשלום אשר נשבענו שנינו אנחנו בשם ה' לאמר: 'ה' יהיה ביני ובינך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם'.
_____ ל	_____	פרק כא'
_____ ל	_____	מדוע אתה לבדך ואיש אין אתך?
_____ ל	_____	המלך צוני דבר, ויאמר אלי: 'איש אל ידע מאומה את הדבר אשר אנכי שלחך ואשר צויתך', ואת הנערים יודעתי אל מקום פלני אלמוני, ועתה מה יש תחת ידך חמשה לחם תנה בידי או הנמצא.
_____ ל	_____	אין לחם ח'ל אל תחת ידי כי אם לחם קדש יש אם נשמרו הנערים אך מאשה.
_____ ל	_____	כי אם אשה עצרה לנו פתמול שלשים בצאתי ויהיו כלי הנערים קדש והוא דרך ח'ל ואף כי היום יקדש בפלי.
_____ ל	_____	ואין יש פה תחת ידך חנית או חרב כי גם חרבי וגם פלי לא לקחתי בידי כי היה דבר המלך נחויץ.
_____ ל	_____	חרב גלית הפלשתי אשר הפית בעמק האלה הנה היא לוטה בשמלה אחרי האפוד אם אתה תקח לך קח כי אין אחרת זולתה בזה.
_____ ל	_____	אין כמות תננה לי.
_____ ל	_____	הלא זה דוד מלך הארץ הלא לזה יענו במחלות לאמר הכה שאול באלפיו ודוד ברבבתיו.
_____ ל	_____	הנה תראו איש משתגע למה תביאו אתו אלי, חסר משגעים אני כי הבאתם את זה להשתגע עלי הנה יבוא אל ביתי?!
_____ ל	_____	פרק כב'
_____ ל	_____	יצא נא אבי ואמי אתכם עד אשר אדע מה יעשה לי אלקים.
_____ ל	_____	לא תשב במצודה לך ובאת לך ארץ יהודה.
_____ ל	_____	שמעו נא בני ימיני: גם לכלכם יתן בן ישי שדות וכרמים לכלכם ישים שרי אלפים ושרי מאות, כי קשרתם עלי ואין גלה את אונן בכרת בני עם בן ישי ואין חלה מכם עלי וגלה את אונן כי הקים בני את עבדי עלי לארוב כיום הזה.
_____ ל	_____	ראיתי את בן ישי בא נבה אל אחימלך בן אחטוב, וישאל לו בה' וצידה נתן לו ואת חרב גלית הפלשתי נתן לו.
_____ ל	_____	שמע נא בן אחיטוב.
_____ ל	_____	הנני אדני.
_____ ל	_____	למה קשרתם עלי אתה ובן ישי בתתך לו לחם וחרב ושאל לו באלהים לקום אלי לארוב כיום הזה?
_____ ל	_____	ומי בכל עבדיך כדוד נאמן וחתן המלך וסר אל משמעתך ונכבד בביתך? היום החלתי לשאל לו באלהים! חלילה לי, אל ישם המלך בעבדו דבר בכל בית אבי כי לא ידע עבדך בכל זאת דבר קטן או גדול.

ספר שמואל א'

_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____

מות תמות אחימלך אתה וכל בית אביך.

סבו והמיתו כהני ה' כי גם ידם עם דוד וכי ידעו כי ברח הוא ולא גלו את אָזְנִי.

סב אתה ופגע בכהנים.

ידעתי ביום ההוא כי שם דואג האדמי כי הגד יגיד לשאול אנכי סבתי בכל נפש בית אביך, שבה אתי אל תירא כי אשר יבקש את נפשי יבקש את נפשך כי משמרת אתה עמדי.

פרק כג'

_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____

הנה פלשתים גלחמים בקעילה והמה שסים את הגרנות.

האלך והפיתי בפלשתים האלה?

לך והפית בפלשתים והושעת את קעילה.

הנה אנחנו פה ביהודה יראים, ואף כי גלך קעלה אל מערכות פלשתים!?

קום רד קעילה כי אני נתן את פלשתים בידך.

נפר אתו אלהים בידי כי נסגר לבוא בעיר דלתים ובריח.

הגישה האפוד.

ה' אלקי ישראל, שמע שמע עבדך כי מבקש שאול לבוא אל קעילה לשחת לעיר בעבורי, היסגרני בעלי קעילה בידו? הירד שאול כאשר שמע עבדך? ה' אלקי ישראל, הגד נא לעבדך.

ירד.

היסגרו בעלי קעילה אתי ואת אנשי ביד שאול?

יסגרו.

אל תירא כי לא תמצאן יד שאול אבי ואתה תמלך על ישראל ואנכי אהיה לך למשנה וגם שאול אבי ידע כן.

הלוא דוד מסתתר עמנו במצודות בחרשה בגבעת החכילה אשר מימין הישימון, ועתה לכל אות נפשך המלך לרדת רד ולנו הסגירו ביד המלך.

ברוכים אתם לה' כי חמלתם עלי, לכו נא הכינו עוד ודעו וראו את מקומו אשר תהיה רגלו מי ראהו שם כי אמר אלי ערם יערם הוא, וראו ודעו מכל המחבאים אשר יתחבא שם ושבתם אלי אל נכון והלכתי אתכם והיה אם ישנו בארץ וחפשתי אתו בכל אלפי יהודה.

מהרה ולכה כי פשטו פלשתים על הארץ.

פרק כד'

_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____

הנה דוד במדבר עין גדי.

הנה היום אשר אמר ה' אליך הנה אנכי נתן את איבך בידך ועשית לו כאשר טוב בעיניך.

חלילה לי מה' אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח ה' לשלח ידי בו כי משיח ה' הוא.

אדני המלך.

למה תשמע את דברי אדם לאמר: 'הנה דוד מבקש רעתך'? הנה היום הזה ראו עיניך את אשר נתנך ה' היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח ה' הוא, ואבי ראה גם ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע וראה כי אין בידי רעה ופשע ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה, ישפט ה' ביני ובינך ונקמני ה' ממך וידי לא תהיה בך, כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע וידי לא תהיה בך, אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רדף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד, והיה ה' לדון ושפט ביני ובינך וירא וירב את ריבי וישפטיני מידך.

הקלך זה בני דוד?

צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטובה ואני גמלתיך הרעה, ואתה הגדת היום את אשר עשיתה אתי טובה את אשר סגרני ה' בידך ולא הרגתי, וכי ימצא איש את איבו ושלחו בדרך טובה וה' ישלמן טובה תחת היום הזה אשר עשיתה לי, ועתה הנה ידעתי כי מלך תמלוך וקמה בידך ממלכת ישראל, ועתה השבעה לי בה' אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי.

פרק כה'

_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____

עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום, ואמרתם: 'כה לחי ואתה שלום ובייתך שלום וכל אשר לך שלום', ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בפרמל, שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב באנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבגנך לדוד.

מי דוד? ומי בן ישי? היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו, ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה.

חגרו איש את חרבו.

הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדניו ויעט בהם, והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה, חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאון, ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה

פרק כו'

_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____
_____ ל אמר _____

עלו כרמלה ובאתם אל נבל ושאלתם לו בשמי לשלום, ואמרתם: 'כה לחי ואתה שלום ובייתך שלום וכל אשר לך שלום', ועתה שמעתי כי גזזים לך עתה הרעים אשר לך היו עמנו לא הכלמנום ולא נפקד להם מאומה כל ימי היותם בפרמל, שאל את נעריך ויגידו לך וימצאו הנערים חן בעיניך כי על יום טוב באנו תנה נא את אשר תמצא ידך לעבדיך ולבגנך לדוד.

מי דוד? ומי בן ישי? היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו, ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחתי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה.

חגרו איש את חרבו.

הנה שלח דוד מלאכים מהמדבר לברך את אדניו ויעט בהם, והאנשים טבים לנו מאד ולא הכלמנו ולא פקדנו מאומה כל ימי התהלכנו אתם בהיותנו בשדה, חומה היו עלינו גם לילה גם יומם כל ימי היותנו עמם רעים הצאון, ועתה דעי וראי מה תעשי כי כלתה הרעה

ספר שמואל א'

אל אֲדֹנָי וְעַל כָּל בֵּיתוֹ וְהוּא בֶן בְּלִיעַל מְדַבֵּר אֵלָיו.
עָבְרוּ לִפְנֵי, הֲנִי אַחֲרֵיכֶם בָּאָה.

אֲךָ לְשָׁקֵר שְׁמַרְתִּי אֶת כָּל אֲשֶׁר לֹזָה בַּמְדַבֵּר וְלֹא נִפְקַד מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מְאוֹמָה וַיֵּשֶׁב לִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה, כִּי יַעֲשֶׂה אֱלֹקִים לְאִיבֵי דוֹד וְכִי יִסִּיף אִם אֲשִׁאִיר מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ עַד הַבִּקּוֹר מִשְׁתִּין בְּקִיר.

בִּי אֲנִי אֲדֹנָי הָעוֹן וְתִדְבַר נָא אִמְתָּךְ בְּאָזְנִי וְשִׁמְעֵת אֶת דְּבָרֵי אִמְתָּךְ, אֵל נָא יִשִּׂים אֲדֹנָי אֶת לְבוֹ אֵל אִישׁ הַבְּלִיעַל הַזֶּה עַל גִּבְלֵי כִּי כְשָׁמוּ כֵן הוּא גִבְלֵי שָׁמוֹ וַיִּנְבְּלָה עִמּוֹ וְאֲנִי אִמְתָּךְ לֹא רָאִיתִי אֶת נְעָרֵי אֲדֹנָי אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ, וְעַתָּה אֲדֹנָי חֵי ה' וְחֵי נִפְשָׁךְ אֲשֶׁר מִנְעָךְ ה' מִבּוֹא בְּדַמַּיִם וְהוֹשַׁע יָדְךָ לִךְ וְעַתָּה יִהְיוּ כְנָבָל אִיבֵיךָ וְהַמְבַקְשִׁים אֵל אֲדֹנָי רָעָה, וְעַתָּה הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הֵבִיא שְׁפָחָתְךָ לְאֲדֹנָי וְנִתְּנָה לְנְעָרִים הַמְתַּהַלְכִים בְּרַגְלֵי אֲדֹנָי, שָׂא נָא לִפְשַׁע אִמְתָּךְ כִּי עָשָׂה יַעֲשֶׂה ה' לְאֲדֹנָי בֵּית נְאֻמָּן כִּי מִלְחָמוֹת ה' אֲדֹנָי נִלְחַם וְרָעָה לֹא תִמָּצֵא בְךָ מִיָּמַי, וַיִּקָּם אָדָם לְרִדְפָךְ וּלְבַקֵּשׁ אֶת נִפְשָׁךְ וְהִיתָה נִפְשׁ אֲדֹנָי צְרוּרָה בְּצְרוּרֵי הַחַיִּים אֶת ה' אֱלֹקֶיךָ וְאֶת נִפְשׁ אִיבֵיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ כַּף הַקְּלַע, וְהָיָה כִּי יַעֲשֶׂה ה' לְאֲדֹנָי כְּכָל אֲשֶׁר דִּבַּר אֶת הַטּוֹבָה עֲלֶיךָ וְצוֹן לְנִגְיָד עַל יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה זֹאת לְךָ לְפִנְקָה וּלְמִכְשׁוֹל לֵב לְאֲדֹנָי וּלְשִׁפְךָ דָּם חַנּוּם וּלְהוֹשִׁיעַ אֲדֹנָי לוֹ וְהֵיטֵב ה' לְאֲדֹנָי וְזָכַרְתָּ אֶת אִמְתָּךְ.

בְּרוּךְ ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר שְׁלַחְתָּ הַיּוֹם הַזֶּה לְקִרְאָתִי, וּבְרוּךְ טַעֲמֶךָ וּבְרוּכָה אַתְּ אֲשֶׁר כָּלַתְנִי הַיּוֹם הַזֶּה מִבּוֹא בְּדַמַּיִם וְהִשַׁע יְדֵי לִי, וְאוֹלָם חֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִנְעַנִּי מִהֲרַע אֶתְךָ כִּי לֹוִלִי מִהֲרַת וּתְבִאֵת לְקִרְאָתִי כִּי אִם נוֹתֵר לְגִבְלֵי עַד אֹרֹךְ הַבִּקּוֹר מִשְׁתִּין בְּקִיר.

בְּרוּךְ ה' אֲשֶׁר רִב אֶת רִיב חֲרָפְתִּי מִיַּד גִּבְלֵי וְאֶת עֲבָדוֹ חֲשַׁן מְרַעָה וְאֶת רַעַת גִּבְלֵי הַשִּׁיב ה' בְּרֹאשׁוֹ.

דוֹד שְׁלַחְנוּ אֵלַיךְ לְקַחְתְּךָ לוֹ לְאִשָּׁה.

הִנֵּה אִמְתָּךְ לְשִׁפְחָה לְרַחֵץ רַגְלֵי עַבְדֵי אֲדֹנָי.

פרק כו'

הֲלוֹא דוֹד מִסְתַּתֵּר בְּגִבְעַת הַחֲכִילָה עַל פְּנֵי הַיְשִׁימָן.

מִי יֵרַד אֵתִי אֶל שְׂאוֹל אֶל הַמַּחְנֶה?

אֲנִי אֲרַד עִמָּךְ.

סִגְרֵי אֱלֹקִים הַיּוֹם אֶת אִיבֵיךָ בִּידְךָ וְעַתָּה אֶפְנוּ נָא בְּחַנִּית וּבְאַרְצָךְ פַּעַם אַחַת וְלֹא אֲשַׁנֶּה לוֹ.

אֵל תִּשְׁחִיתֶהוּ כִּי מִי שְׁלַח יָדוֹ בְּמִשִּׁיחַ ה' וְנִקְּהָ.

חֵי ה' כִּי אִם ה' יִגְפּוֹנוּ אוֹ יוֹמוֹ יָבוֹא וּמֹת אוֹ בְּמִלְחָמָה יֵרַד וְנִסְפָּה, חֲלִילָה לִי מִה' מִשְׁלַח יָדוֹ בְּמִשִּׁיחַ ה' וְעַתָּה קַח נָא אֶת הַחַנִּית אֲשֶׁר מְרֹאשְׁתֵּינוּ וְאֶת צַפְחַת הַמַּיִם וְנִלְכְּהָ לָנוּ.

הֲלוֹא תַעֲנֶה אֲבִנְרָה.

מִי אַתָּה קְרָאתָ אֶל הַמֶּלֶךְ?

הֲלוֹא אִישׁ אַתָּה וּמִי כְמוֹךָ בְּיִשְׂרָאֵל וְלָמָּה לֹא שְׁמַרְתָּ אֶל אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ כִּי בָא אֶחָד הָעָם לְהַשְׁחִית אֶת הַמֶּלֶךְ אֲדֹנָי, לֹא טוֹב הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתָ חֵי ה' כִּי בְנֵי מוֹת אַתֶּם אֲשֶׁר לֹא שְׁמַרְתֶּם עַל אֲדֹנָיְכֶם עַל מְשִׁיחַ ה', וְעַתָּה רְאֵה אִי חַנִּית הַמֶּלֶךְ וְאֶת צַפְחַת הַמַּיִם אֲשֶׁר מְרֹאשְׁתֵּינוּ.

הַקּוֹלֵךְ זֶה בְּנֵי דוֹד?

קוֹלֵי אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ.

לָמָּה זֶה אֲדֹנָי רִדְף אַחֲרַי עֲבָדוֹ כִּי מָה עָשִׂיתִי וּמָה בִּידֵי רָעָה? וְעַתָּה יִשְׁמַע נָא אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבָרֵי עַבְדּוֹ: אִם ה' הִסִּיתְךָ בִּי - יֵרַח מִנְחָה, וְאִם בְּנֵי הָאָדָם - אֲרוּרִים הֵם לִפְנֵי ה' כִּי גִרְשׁוֹנֵי הַיּוֹם מִהַסְתַּפַּח בְּנַחֲלַת ה' לְאִמְרֵי: 'לֵךְ עֲבַד אֱלֹהִים אַחֲרַי', וְעַתָּה אֵל יִפֹּל דָּמִי אֲרֻצָּה מִנְּגִד פְּנֵי ה' כִּי יֵצֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ אֶת פְּרַעֲשׁ אֶחָד כְּאֲשֶׁר יִרְדֹף הַקּוֹרָא בְּהָרִים.

חֲטָאתִי, שׁוֹב בְּנֵי דוֹד, כִּי לֹא אֲרַע לְךָ עוֹד תַּחַת אֲשֶׁר יִקְרָה נִפְשִׁי בְּעֵינֶיךָ הַיּוֹם הַזֶּה, הִנֵּה הַסְּכַלְתִּי וְאֲשַׁגְּהָ הַרְבֵּה מְאֹד.

הִנֵּה חַנִּית הַמֶּלֶךְ, וַיַּעֲבֹר אֶחָד מִהַנְּעָרִים וַיִּקְחָהּ, וְה' יִשִּׁיב לְאִישׁ אֶת צַדְקָתוֹ וְאֶת אִמְנָתוֹ אֲשֶׁר נִתְּנָה ה' הַיּוֹם בְּיָד וְלֹא אֲבִיתִי לְשַׁלַּח יָדִי בְּמִשִּׁיחַ ה', וְהִנֵּה כְּאֲשֶׁר גִּדְּלָה נִפְשָׁךְ הַיּוֹם הַזֶּה בְּעֵינֵי כֵן תִּגְדַּל נִפְשִׁי בְּעֵינֵי ה' וַיִּצְלַנִּי מִכָּל צָרָה.

בְּרוּךְ אַתָּה בְּנֵי דוֹד גַּם עָשִׂה תַעֲשֶׂה וְגַם יִכַל תּוֹכַל.

פרק כז'

עַתָּה אִסְפָּה יוֹם אֶחָד בְּיַד שְׂאוֹל אֵין לִי טוֹב כִּי הַמֶּלֶט אִמְלַט אֶל אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים וְנוֹאֵשׁ מִמֶּנִּי שְׂאוֹל לְבַקְשָׁנִי עוֹד בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל וְנִמְלַטְתִּי מִיָּדוֹ.

אִם נָא מְצִאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ יִתְּנוּ לִי מְקוֹם בְּאַחַת עָרֵי הַשְּׂדֵה וְאֲשַׁבָּה שָׁם וְלָמָּה יֵשֶׁב עַבְדְּךָ בְּעִיר הַמִּמְלָכָה עִמָּךְ?

אֵל פְּשֻׁטָתָם הַיּוֹם?

כֵּן יִגְדוּ עֲלֵינוּ לְאִמְרֵי: 'כִּי עָשָׂה דוֹד וְכִי מִשְׁפָּטוֹ כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר יֵשֶׁב בְּשְׂדֵה פְּלִשְׁתִּים'.

הַבָּאֵשׁ הַבָּאִישׁ בְּעַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל וְהָיָה לִי לְעַבְדֵי עוֹלָם.

פרק כח'

יָדַע תִּדְעֵ כִּי אֵתִי תִצָּא בְּמַחְנֶה אַתָּה וְאֲנֹשִׁיךָ.

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

ל אמר

